

לה:

עין משפט
גר מצודה

9/11=

אין בין המודר פרק רביעי נדרים

דע"י

מסורת הש"ס

בַּתִּנִּי וְסוּרָם אֶת תְּרוֹמָתוֹ וכו'. מפרש בגמרא: [ומקריב עלי].
אם היה כהן אותו שגדל שלא יהיה ממנו יכול להקריב עלי קיני וזין
וקיני וזות וכו': גמ' הני כהני שמקריבין קרנות: **שלושי דידן**.
דבעלי קרבן: הא קא מהני ליה. שליש לכפר כפרתו ואחיה הדירו שלא

[illegible]

חפ"ס שח"ן דרש"י דפ"ט ס"ה ס"ז
 גדולים אין זרעין להביא כפרתן דלעמין
 בלח האילן ומקריב עליי שלא דלעמין
 לא מהני ליה דהא לא ידע (ו) ומותר:
אלא מעשה לר' יוחנן. דמפיק מזה
 גמ' הוז בין גדול בין קטן (ו) הוז
 ממי מצי למימר מדיא קר' אפי' שם
ספסבר ומסומו. ודאי. אלא לאו? כי
 ליה ה"א: **אמר לך רבי יוחנן.** ההוא
 וזה מותר היולדת לא מרבי לה לקטנה
 אלא בגדולה מייבי קא מרבי אפילו
 בזה שח"ן. וכן אר"י מרבי מזה

יולדת שמואל: שכן חרס מביא קרן
עשיר אפילו על אשמו שוטט. ארס
מביא קרן עשיר על אשמו בין פקחת
בין שוטט ולא חמרין דאע"פ שנשאת
לעשיר עמה היא דמה שקנתה אשה
קנה בעלה אלא כל ההקדשות שחיבת
ואחריהם כו'. דכסי משמע אחריהם
כן על אשמו יולדת אפילו שוטט כו'
ן קרן ועולם שלוחן דידן נטוה: אס

לרבי יוחנן. דק"ל דמורת אחי לרבי
 וסו כמור. חייבות לשמש כמור משום
 דכפ"ק דיבמות דף י"ז: דשמה תמות
 עדיפ' מסימנים הלכך גדולה היא ולא
 כפי' יסודם. לומר אי אלא אשתך דאם
 לא שוטה למאן אבל השתא דאשתך דאם
 תה אלא דעת הבצל כיון שהוא מביא
 ואם פטרה אינו חייב באשתיותו שכן
 שיש לה בצל אלא עשירה שהרי כל
 יסודו לפי שהבצל אינו בקרבנות אשמו
 לאיני חייב באשתיותו שכן כותבין
 לכן ויש בכלל לשון זה אפילו קרבנות
 יצא על אשמו כר' יהודה לאו דוקא כר'
 ר' יהודה איירי בה חליקין זה מביא

וּמִתְחַסֵּר כְּפָרֵה דַגְלֵי נִיחָה קִרְא שֶׁאֵלֶּה מִזֵּינָה עַל
יְדֵי: קִטְנָה בַּת יִצְחָק הָיָה. וְיִזְכּוּ דְבוּלָהָ לֹא
הָיָה. וְהִי דָלָה מִזֵּינִי לְרִבּוּי קִטְנָה מְרִיבִין שׁוֹטֵה ד'
וְיִזְכּוּ וְלֹא מִזֵּי לְמַחֲמֵה עֵינֵי הָיָה אֲחֵינִי עֵלֵי קִרְבִּין
דְּנִדָּה קִרְבִּין דָּאֵס כֵּן מְדוּר בָּכֵל יוֹם כְּדִי לִשְׁכַּח
הָיָה אֲחֵינִי כְּפֶלֶס חֵיב קוֹדֵם שְׁמִירָה: (א) הָיָה קִרְבִּין
לִי אֲחֵינִי

מתני'. *ותורם את תרומתו ומעשרותיו לדעתו *ומקריב עליו קנין זבין קנין זבות קנין יולדות חטאות ואשמות *ומלמדו מדרש הלכות ואגרות אבל לא ילמדנו מקרא אבל ללמד הוא את בניו ואת בנותיו מקרא: **גמ'** איבעיא להו ^(א)הני כהני שלוחי דידן הוו או שלוחי דשמיא למאי נפקא מינה למורד הנאה אי אמרת שלוחי דידן הוו אתא ליה ליה ואסור ואי אמרת שלוחי דשמיא ישרי מאי ת"ש דתנן ^(ב) מקריב עליו קנין זבין כו' אי אמרת שלוחי דידן קא מהני ליה ולטיעמך ליתני מקריב עליו קרבנות אלא מחוסרי כפרה שאני דא"ר יוחנן ^(ג)הכל צריכין דעת חוץ ממחוסרי כפרה שהרי אדם מביא קרבן על בניו ועל בנותיו הקטנים שנאמר *זאת תורת הזב בין גדול בין יקטן* אלא מעתה לכו' יוחנן *זאת תורת היולדת וגו' בין קטנה בין גדולה קטנה בת לידה היא והא' ^(ד)תני רב כיבי קמה דרב נחמן שלש נשים משמשות כמוך קטנה ומעוברת ומניקה קטנה שמא תתעבר ותמות ההיא זאת תורת היולדת בין פקח בין שומה שכן אדם *מביא קרבן על אשתו שומה כדברי רבי יהודה ^(ה)ודתניא ^(ו)רבי יהודה אומר *אדם מביא קרבן עשיר על אשתו וכל קרבנות שחייבת שכן כותב לה ואחריות דאית ליה עלי מן קדמך דנא מחיב

י'הו ממוסרי כפרה משום
 דנ' שצידו כפרתו והני כיון
 אכל כל זאריהן כפרה על
 שזכ בין גדול בין קטן.
 שאין לו דעת הכי ומי שלא מדעתו של חבירו: **אלא מעתה**
 אלימא בין גדולה בין קטנה והא מני רב ציבי וכו': **מ**
 תת לה יולדת שהיא קטנה. ובי מוילנא מאי קושא? הא אפי'
 מן אדכר הכי ההם ס' דבניה הרי הן כקמינן (סס) **א**
 יולדת **בין קטנה בין שוטה** **פ' ארס מביא קרבן** **ש' אש**
 והו' דלמלאן קא מוהר רחמנא בשלמא בקטן לאבוה קא מוהר
 לאוקמי קרא דזאת מורת יולדת שוטה שאין אלו חריבין
 עשיר על אשמו וכל קרבנות שהיא חייבת **ר' יהודה** **לס**
 דגז' **א** וי"פ ארס מביא קרבן עשיר על אשמו זאע"פ שכל
 ונעלה עשיר מביא כפרה קרבן עשיר בקרבנות שהיא שבו
 והי' ודעומויה. **ר' יהודה** אומר לפיכך אם פטרה כלומר שג'
 ונעלה וכוונתו **פ' שהיה** וכוונתו לא אחריית שיש לו עליו מק'
 לה **בס' המקבל** (נ"ה טז). **א** דלמא הכי שאין מביא ארס
 קרבן עשיר על אשמו אלא משום דלא דיעיני מאן וכו' ויהי

[illegible]

מִתְנִי' וסורס אס הרומסו ואס מנ (ל:) לעדשו דמאן: ומקריב עליו. אי וקניי זכוס וקניי יולדות. לפי שכל אלו ומלמדו מדרש. "דמנזות לאו ליהנות

בגמ' (סע) מפרש טעמא: **ב' איבער**
לבוה **הי כהני שלוח דידן** הס. אע"ג
דכפ"ק דקדושין (דף גז:*) אסיק רב
הונו שלוחי דרממנא וניהו דאי ס"ד
שלוחי דידן וניהו מי איבא מדי דאנן
לא מצינ למיעבד ואינהו עבדי אפילו
הכי בעיז הכא למיפשאט "ממנתי או
מבריימתי: **אם קאמפי ליה**. וכו'
דעביד שלוחיה מהני ליה הוא.

דבשלמא אי שלוחי דשמיה יניחו אע"ג
דשרי להו בנאי קרבן למיכל בקדשים
אין זה אלא גרמא הנאה בעלמא ושרי
לוי' עימך. דבעית למיפסח ממחנה
ליהוי מקריב עליו קרבנות: אלא
מחובר כפרה שאני. כלומר ואדרבה
תפסוט לאדך גיסא דכיון דתנא
מחוסרי כפרה בלמוד דלין דריבין דעת
משמע דוקא הוי משום דכיון דלין
דריבין דעת דלאי כהן לאו שלוחות
קעבדי דכל בשאר קרבנות השריבין
דעת שלוחי דידן יניחו דאי לא לינא
מקריב עליו קרבנות וזהו כרומא טפי.
ומיחו לא מיפסחא בעיין לגמרי דאיכא
לימור דתנא מחוסרי כפרה לאשמועי'
ברומא דלאט' פסחיהו לאכול בקדשים
שרי וכל שכן בשאר קרבנות ומדברי
יוחנן נמי דאמר הכל דריבין דעת לא
מיפסחא בעיין לומר דשלוחי דידן יניחו
דאיכא לימור דרחמנא שיינה לבנה
לשליחין כל היכא דאיכא דעת בעלים:
הו' מחוסרי כפרה. וזוהי ומלוע

ומתורעת ויולדת וצוללה כחצי מורה
ששוארין ניכס למקדש ואלכול בקדש
ולחין קרבנן בנא לכפרה לחין רחמינן דקדש
והיטא רחמינן דעת: **שנאמר** ארבעה פור
והיטא רחמי דלדס מניא קרבנן על בני
קטן וזה מורה היולדת מאי איכא לר
סנא שמה שמעך ומתות אלמא לא
קאמר ואפסר בני דלא מימא איכא לא
סמנתה **קטנה** שחלי: **היא** ארבעה פור
מניא קרבן על אשמו לא היה מרביץ
היהיה דלדס מניא קרבן על אשמו
קרבנותיה: **היא** דמניא אדס מניא ק
כומנא לו אחריית דלית לי עלין מן קד
מה שקמה אשה קנה בעלה אשה כי
וכן כל קרבנות איה חייבה למעט
דבר איה עושה לו בשעת גירושין
איה יודע דריש לון הדיוט ומהאדא י
יהיה דהא מני רישא סמנא אדס מני

מ' שלום דידן מיטו וואסער: האב' ציפיק דעת.
ס'האט של קען: וואס תורה חוב בין גורל בין
לחנות קען: ש'ש נשים משמעות בחור. לריי
מ' להחיות נקדשות כדנרי רבי יוסף הלפרין.
ר' צירל להביא קרן עשיר וכן כל קרנות שתי
קרנות דנא. כשהנעל מנרשה היא שכל על שו
האל דלת

ג' א מ"י פ"ו מהלכות
נדרים הלכה ו סמג
לארץ רמב (טור י"ד סימן
רמב):
י"ד ב מ"י שם הלכה ה':
ט"ו ג מ"י שם הלכה ז'
וסמג שם טו"ש
י"ד סימן רמב סוף ב:
ט"ז ד מ"י שם הל' ה':
י"ז ה מ"י פ"א מהלכות
מחשבים כפרה הל' ה':
י"ח מ"י שם פ"ג הלכה ו':
י"ח ז מ"י שם:
י"ח ח מ"י פ"ו מהלכות
שננות פסלי ו סמג
עין רמ:

יה אור השל

1. זאת תורת ה'ב ואשר
תצא ממנו שכבת ורע
לשמאנה בה:
ויקרא טו לב
2. והקריבו לפני ה' וכפר
עליה וטוהרה ממקד
דמיה ואת תורת הילולת
לוקר או לנקבה:
ויקרא יב ז

מוסף רש"י

[illegible]

אכל שאר קרבנות דבני
מקריבו אע"פ שאינו יודע
נבי זכ נמי לא דרשין
ונפלה מביא עליה בלא
לכהיך קרבנותיה והוא
אחיות דאית ל' ק"ך

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמי' דמנן ומקריבין וכו'
 וטעמי דידן הוה הא קא
 וכוטני ליה: (ב) ד"ה"י ד"ה
 גל בניי וכו' ונסיס גמי
 ומביא וכו' שאין להם דעת
 ורואה הדין גמי י"ב כלומר
 גמלא לעתה: (ג) בא"ד לא
 גס המורדר הק"ד:
 (ד) ד"ה אללו וכו' הביי גמי
 וכו' מלאי קרא הק"ד
 ויביח גמי ממחז:

גליון הש"ס

בְּהַרְיָן דִּיָּה וּמִלְכֵּד
וְהָרִשׁ דְּמִצּוֹת וְכֹל עֵין
דִּיָּה דָף כַּח ע"א וְכַח
וְכַח שֶׁס דִּיָּה וְכַח
דִּיָּה אִיבְקִיא לְהוּ וְכֹל
מִצְוָה אוּ מִבְּרִיתָא
עֵין לְקַמֵּן דָּף ע"ב
דִּיָּה כְרִיין דִּיָּה וְלַעֲמִין
דִּיָּה מִשְׁמָשׁוֹת בְּמִדָּר וְכֹל
קִצְצָה שְׂתִילָה עֵין כְּדִלִי
וְכַח כַּח מִלְכֵּד נִדָּה דָּף
ב ע"ב דִּיָּה וְדַע דְּמִסְקִין:

פירוש הרא"ש

[illegible]

ואין יכול לתור עניה היא ואין לה שום דבר שכן כמו לה כמחנות דאחרית דולח' ו
 והיא אפילו שושה י"ב מנה היא לא תחמשה שושה חייב לה מה שמחית קודם שהיא י' לנח
 אחרת היא חייבת קודם שישלח לה נכס דברקח וכן חטולין (ל' קטג.) אישעיה י'
 וכן היא ויאמר היא לך קולח היא י' יפרע נכסיה חובות לה אפילו שחיות קודם שיהיה חוב
 יפרע מחסבי חלני שלה כמו יורש שפורע חובות אביו מקרקעי ואם כן לא מביע אלא חל
 וכן לא יפרע שם דבר. וכן קעץ חלוקה הוא ויאמר היא פסק יורש חטולין כן כמו
 יורש הוא ויחריף חלוקה מפרע מחסבי חובות והשכנוע לו אפילו הוא יבאנח שומר פורע
 לכן הוא י' חטולין ויאמר חובות שוכניו י' אפי' שיער א"י מפרע מחסבי חטולין מיהו
 יבאנח עתה חטולין מקרקעי ויבנה מחסבה מחטולין אפי' חטולין חובות חטולין
 וכן יפרעו כן האמטולין לכל דקין כהונת בקרקעות ויבנה חטולין וכן דלחר כהל
 קרנות אצל חוב לא יפרע אלא מהשכנוע י' דקין יורש הוא וחטולין בקרקעות
 אין יכולה דר' הכנעל להפקיען אצל יותר ממנה חסבה ויאמר (פורע) וקרבתיהו
 נדבסו ונדבסו אצל אחר חטולין ויורש נדבסו (קרינן) אצל שולס נדבסו חלס כן יבנה להסביר
 אצל אחרים אלא שפרט אצל יורש דר' קרנות שוכני שושה חסבי חטולין חסבי חטולין
 אצל חייב שכן כתבה שבויר של כהונה והתקבצו מחסבי ואחרית דולח' י' ערך מן קרנות
 לשלם אצל מחסבי חטולין:

[illegible]

מקריב עליו קרן ובר' א
שכר אלל תלמוד
ואין נוטלין שכר על המדבר
נמי דטעלין שכר עליה ד
ובר' ואי אמרש שטיין דר
שלוש בזה אכסר ויבין אה
קשה אמאי לא פשיטו
הקריב דרין גיטין מי איה
ומקריב עליו קרן וזבין
ויקריב דכסין לא מהני ל
דלא ר' יעקב דעב עבלי
ובלחין ארין יכול למסור
דכמי ואל מורה רוב דין
תחמור כפרה: **א"א** בע
סחים (נהר דף לר) דכמי
כמי מליץ שאלם מליץ אה